

بخش اول: موانع فردی (محدودیت‌های شخصی و مهارتی)

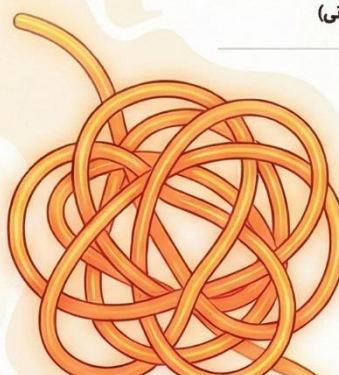
۸۱% کمبود وقت و مشغله کاری فشار زیاد کاری و تمرکز بر مراقبت مستقیم از بیمار، فرصتی برای مطالعه و پژوهش باقی نمی‌گذارد.

نبود ارتباط مؤثر میان محیط بالینی و دانشگاه، دسترسی به مشاوره‌های پژوهشی را دشوار کرده است.

۷۹% ناآشنایی با اصول آماری و روش تحقیق

ضعف در دانش تخصصی و مهارت‌های تحلیل داده‌ها یکی از بزرگ‌ترین سدهای پیش روی پرستاران است.

متغیر تاثیرگذار بر موانع فردی:

جنسیت
P-value: 0.010

نوع استخدام (رسمی/پیمانی)
P-value: 0.040

بخش دوم: موانع سازمانی (چالش‌های ساختاری و مدیریتی)

۹۰% عدم ایجاد انگیزه توسط مدیران وقتی مدیران مشوق پژوهش نباشند، پرستاران پژوهش را فعالیتی اضافی و خارج از وظایف اصلی می‌بینند.

۸۸% حمایت ناکافی مدیریتی نبود سیستم‌های پاداش‌دهی و حمایت‌های معنوی، تمایل به فعالیت علمی را به شدت کاهش داده است.

۸۷% مقررات اداری دست‌وپاگیر فرآیندهای پیچیده و بروکراسی اداری برای اخذ مجوزها، مانع از اجرای طرح‌های تحقیقاتی می‌شود.

این مطالعه که روی ۳۹۱ پرستار در بیمارستان‌های آموزشی ایلام انجام شده، نشان می‌دهد که موانع متعددی در دو سطح فردی و سازمانی راه را بر پژوهش‌های بالینی بسته‌اند. یافته‌ها حاکی از آن است که فشارهای کاری و ساختارهای ضعیف حمایتی، اصلی‌ترین عوامل بازدارنده هستند.